

Zákon č. 247/1948 Sb. o táborech nucené práce

Na konci roku 1948 byl přijat zákon **o táborech nucených prací**, na jeho základě byl vybudován systém těchto táborů, který fungoval až do roku 1954. Kromě osob odsouzených za trestné činy a přestupky sem byli zařazováni i někdejší podnikatelé, živnostníci nebo kulaci, kteří byli zákonem považováni za třídní nepřátele ohrožující výstavbu lidově demokratického zřízení. Od roku 1950 bylo možné sem zařadit i osoby po výkonu trestu, které projevily nepřátelství k lidově demokratickému zřízení. Na základě příkazu komise krajského národního výboru mohla být délka pobytu v táborech stanovena na 6 měsíců až dva roky s možností opakovaného prodloužení. „Trestanci“ vykonávali práci především v dolech nebo v hutích.

USNESENÍ Národního shromáždění

k vládnímu návrhu zákona (tisk 109)
o táborech nucené práce (tisk 120).

Národní shromáždění republiky Československé schválilo v 15. schůzi dne 25. října 1948 tuto osnovu zákona:

Zákon

ze dne 25. října 1948

o táborech nucené práce.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Aby osoby uvedené v § 2 mohly být vychovány k práci jako občanské povinnosti a aby mohlo být využito jejich pracovních schopností k prospěchu celku (§ 32 ústavy), zřizují se tábory nucené práce (v dalším jen „tábory“).

(2) Tábory zřizuje a spravuje ministerstvo vnitra, které může podle potřeby tuto působnost přenést na krajské národní výbory.

(3) Pracovních sil zařazených do táborů (§ 2) bude použito pro výkon prací podnikatelských státem, národními podniky a svazky lidové správy ke splnění jednotného hospodářského plánu.

§ 2.

(1) Do táborů budou zařazeny:

a) osoby, které jsou starší 18 let, nepřekročily 60. rok věku a jsou tělesně a duševně způsobilé, ale prací se vyhýbají nebo ohrožují výstavbu lidově demokratického zřízení nebo hospodářský život, zvláště

§ 12.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

prezidenta

generální tajemník NS.

zapisovatel.

Zákon o Státním soudu č. 232/1948 Sb.

Státní soud byl zřízen zákonem jako zvláštní soudní orgán pro projednávání trestných činů **podle zákona na ochranu lidově demokratické republiky**. Navazoval tak na právní úpravu z roku 1923. Státní soud začal v budově současného Vrchního soudu v Praze na Pankráci působit **na konci října 1948**. Jeho dvě oddělení sídlila v Brně a Bratislavě, k zastupování veřejné žaloby před Státním soudem byla zřízena Státní prokuratura. V letech 1948–1952 projednal Státní soud tisíce případů velezrady, vyzvědačství, ale i nedovoleného překročení státních hranic a odsoudil tisíce dalších za jejich skutečnou i domnělou, často vyprovokovanou protistátní činnost.

USNESENÍ Národního shromáždění

k vládnímu návrhu zákona (tisk 95)
o státním soudu (tisk 102).

Národní shromáždění republiky Československé schválilo ve 13. schůzi dne 6. října 1948 tuto osnovu zákona:

Zákon

ze dne 6. října 1948

o státním soudu.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Hlava první.

Organisace státního soudu.

§ 1.

Zřízení státního soudu.

Pro celé území Československé republiky se zřizuje státní soud se sídlem v Praze.

§ 2.

Složení státního soudu.

Státní soud se skládá z presidenta a z potřebného počtu vicepresidentů, občanských a vojenských soudců z povolání a soudců z lidu.

§ 3.

Systemisace.

(1) Služební místo presidenta státního soudu se systemisuje v I. stupnici funkčního služného (v I. platové stupnici vojenských gážístů), služební místa vicepresidentů se systemisují v II. stupnici funkčního služného (v 2. platové stupnici vojenských gážístů).

13

§ 46.

Vyjevování skutečností o neveřejném hlavním přelíčení.

Kdo přes zákaz vydaný soudem (§ 34, odst. 2) vyjví nepovolané osobě skutečnost, o které se dověděl v neveřejném hlavním přelíčení, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením od tří dnů do tří měsíců nebo peněžitým trestem od 1.500 Kčs do 25.000 Kčs.

§ 47.

Ustanovení zrušovací a pozměňovací.

(1) Zrušují se všechny předpisy odporující tomuto zákonu, zejména zákon č. 68/1935 Sb. Ustanovení § 128 zákona č. 131/1936 Sb. zůstává nedotčeno.

(2) V § 212 tr. ř. se připojuje další věta: „Je-li toho názoru, že je příslušný státní soud, vysloví toliko nepřislušnost soudu, u něhož byl podán obžalovací spis, a uvede tento důvod.“

(3) Ustanovení § 56, odst. 1 zák. ze dne 11. března 1931, č. 48 Sb., o trestním soudnictví nad mládeží, se mění a zní: „Příslušnost státního soudu se vztahuje i na osoby mladistvé; v řízení proti nim před státním soudem se užije ustanovení §§ 37 až 39, § 40, odst. 2 až 5, § 44, odst. 1 a 2, § 45 a § 47, odst. 5.“

§ 48.

Účinnost a provedení zákona.

Tento zákon nabude účinnosti osmým dnem po vyhlášení; provedou jej ministři spravedlnosti, vnitra a národní obrany v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Karel Plun
předseda.

M. J. J. J.
generální tajemník NS.

J. J. J. J.

M. J. J. J.
zapisovatel.

